

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a ze zjevně nesprávného posouzení, neboť Komise měla za to, že návrh směrnice o nepřímých změnách využívání půdy oslabuje životaschopnost navrhovaného zařízení. Žalobkyně tvrdí, že Komise měla nesprávně za to, že dlouhodobá hospodářská životaschopnost zařízení po roce 2020 by byla diskutabilní, a to na základě spekulací, že po roce 2020 bude finanční podpora poskytována jen na biopaliva vyráběná z jiných než potravinářských plodin.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zneužití řízení a porušení zásady proporcionality, neboť Komise postupně uplatňovala rozporuplné a umělé důvody za účelem odepření příspěvku z Evropského fondu pro regionální rozvoj.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 41 nařízení č. 1083/2006, neboť Komise šla ve svém posouzení nad rámec kritérií stanovených v příslušném operačním programu, když dospěla k závěru, že je třeba podporovat pouze „nejmodernější řešení“ a „nejinovativnější a nejnovější řešení“. Operační program však pouze odkazuje na nová a moderní řešení, což je třeba vykládat ve světle stávající míry rozvoje průmyslu a obchodu v Polsku a celkového cíle podpory rozvoje dotyčného regionu.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení článku 41 nařízení č. 1083/2006 a z porušení zásady řádné správy a náležité péče a povinnosti uvést odůvodnění.
6. Šestý žalobní důvod vychází ze zneužití řízení a porušení zásad přiměřené lhůty a řádné správy, jakož i porušení čl. 41 odst. 2 nařízení č. 1083/2006, který stanoví lhůtu tří měsíců pro přijetí rozhodnutí o velkých projektech. Žalobkyně tvrdí, že Komise nepřetržitě vyzývala Polsko, aby stáhlo svoji žádost, a opakovala stejné otázky nebo doplňovala nové a nesouvisející otázky, čímž protáhla řízení na více než rok a půl, a snížila tak šance na realizaci navrhovaného projektu.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, s. 25).

(²) Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, COM(2012) 595 final.

Žaloba podaná dne 30. července 2014 – EEB v. Komise

(Věc T-565/14)

(2014/C 395/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: European Environmental Bureau (EEB) (Brusel, Belgie) (zástupkyně: S. Podskalská, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil napadené rozhodnutí Komise ze dne 12. června 2014 (Ares [2014] 1915757) za neplatné;
- prohlásil druhé napadené rozhodnutí Komise 2014/804/EU ze dne 17. února 2014 za neplatné;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Komise ze dne 12. června 2014 (Ares [2014] 1915757), kterým byla odmítnuta jakožto nepřipustná žádost žalobce o vnitřní přezkum rozhodnutí Komise C(2014) 804 final ze dne 17. února 2014 o oznámení Polské republiky týkajícího se přechodného národního plánu podle článku 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU (¹) o průmyslových emisích. Žalobce se dále domáhá zrušení rozhodnutí C(2014) 804 final ze dne 17. února 2014.

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod se týká rozhodnutí Ares (2014) 1915757, kterým je uplatňováno porušení nařízení č. 1367/2006 ⁽¹⁾ a směrnice 2010/75:
  - rozhodnutí o přechodném národním plánu je individuálně určeným opatřením a tudíž správním aktem podle nařízení č. 1367/2006. Komise tudíž měla podle názoru žalobce prohlásit žádost o vnitřní přezkum za přípustnou;
  - Komise měla vykládat článek 10 nařízení č. 1367/2006 v souladu s Aarhuskou úmluvou a měla prohlásit čl. 2 odst. 1 písm. g) nařízení č. 1367/2006 za protiprávní;
  - argumentace Komise se zakládá na nesprávném výkladu příslušných ustanovení směrnice 2010/75.
2. Druhým žalobním důvodem týkajícím se rozhodnutí C(2014) 804 final, je uplatňováno porušení článku 17 SEU, směrnice 2010/75, prováděcího rozhodnutí Komise 2012/115/EU ⁽²⁾, Aarhuské úmluvy, směrnice 2001/42/ES ⁽³⁾ a směrnice 2008/50/ES ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, s. 17).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

⁽³⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2012/115/EU ze dne 10. února 2012, kterým se stanoví pravidla týkající se přechodných národních plánů uvedených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích (oznámeno pod číslem K(2012) 612) (Úř. věst. L 52, s. 12).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, s. 30; Zvl. vyd. 15/06, s. 157).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. července 2014 – Larymnis Larko v. Komise

(Věc T-575/14)

(2014/C 395/65)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki A.E. (Kallithea Attikis, Řecko) (zástupce: B. Koulouris, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise [SG – Greffe (2014) D/4621/28-3-2014] ze dne 27. března 2014, zaslané Řecké republice a týkající se státní podpory poskytnuté akciové společnosti „Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki Anonymi Etaireia NEA LARKO“ (NEA LARKO), věc č. SA.34572 (2103/C) (ex 2013 NN), v rozsahu, v němž uvedené rozhodnutí shledává, že opatření č. 2, 3, 4 a 6 představují státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně zaprvé uvádí, že má zjevný zájem na podání žaloby na neplatnost napadeného rozhodnutí, jelikož se jí toto rozhodnutí dotýká přímo a osobně a vztahuje se na ni obdobně jako na adresáta tohoto rozhodnutí. Zadruhé žalobkyně předkládá tři žalobní důvody směřující ke zrušení.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění ve smyslu článku 296 SFEU